

Mie mi-au plăcut și îmi plac, de asemenea, cărțile scrise de Sfinții Părinți – Hrisostom, Vasile, Grigorie Teologul, Grigorie de Nyssa, Grigorie Palama ș.a.

În vechime, în Sfântul Munte nu te lăsau să citești Filocalia și celelalte lucrări ascetice, numai Sfânta Scriptură și Viețile Sfinților.

Să nu mă înțelegeți greșit. Pentru aceste lucruri trebuie să aveți și duhovnic care să le fi trăit, și așa să le citiți, altfel este cu puțință să vă încurcați. Și asta pentru că ele trebuie însoțite de ascultare.

Fără ascultare, o pățești rău de tot. Aceste cărți cuprind lucruri foarte înalte, luminări dumnezeiești, de pe urma cărora, dacă nu există ascultare de duhovnic, trage foloase duhul cel rău.

Dar să fie ascultare curată, nu egoistă, nu numai ca să-l mulțumești pe duhovnic, ci simplă, fără interes personal.

Pentru aceasta vreau să vă dăruieți mai mult studiului Scripturii Vechiului și Noului Testament, precum și Psaltirii și canoanelor. Cu aceeași poftă cu care citiți troparele și canoanele, să citiți și pe Părinții Bisericii; dar întâi de toate Sfânta Scriptură.

Citiți Evanghelia, Vechiul Testament. Este mare bogăție, de vreme ce pe acestea s-au sprijinit toți Părinții. Este izvorul, temelia. Niciodată nu te saturi. Fără îndoială, veți simți și voi cuvintele Psalmistului: "*Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea în gura mea!*" (Psalmul 118,103).

Nu spune "ca mierea", ci "mai mult decât mierea în gura mea", ca să arate negrăit de marea dulceață a cuvintelor lui Dumnezeu.

(Ne vorbește Părintele Porfirie, traducere din limba greacă de Ieromonah Evloghie Munteanu)

Tâlcuirea Pildei semănătorului

Sf. Teofilact al Bulgariei, icoană

Aici sunt trei cete ale celor care nu se mântuiesc: cei "de lângă cale" sunt cei care nicidecum nu au primit "cuvântul", că precum "calea", călcată fiind și bătută, nu primește întru sine "sămânța", ca una ce este împietrită, așa și cei împietriți cu inima nicidecum nu primesc "cuvântul", și deși aud, nu iau aminte; iar cei "de pe piatră" sunt cei care au primit "cuvântul", însă mai apoi, din neputința omenească, întru "ispite" s-au slăbit; iar a treia ceată sunt cei care au auzit și, de "grijile vieții" sunt înăbușiți.

Deci, trei părți sunt ale celor ce pier și una a celor care se mântuiesc. Și vezi la cei care "se înăbușă", cum că nu a zis că "de bogăție se înăbușă", ci de "grijile bogăției", căci nu bogăția vatămă, ci grijile ei. Căci mulți din bogăție s-au folosit, aruncându-o pe aceasta întru pântecele săracilor.

Și socotește încă și înțelegerea cea cu amănunțime a Evanghelistului, cum a zis pentru cei care se mântuiesc: "care auzind cuvântul, îl păstrează", căci aceasta a zis-o Evanghelistul, spre a-i osebi de cei "de lângă cale", ca unii care nu păstrează "cuvântul", ci diavolul îl răpește de la dânșii. Iar aceasta ce zice: "și rodesc", a zis-o spre osebite de cei care "se înăbușă și nu săvârșesc roadă", căci aceia nu fac roadă, adică nu duc la săvârșire roadă. Iar aceasta ce zice: "întru răbdare", a zis-o

spre osebite de cei "de piatră" care primesc cuvântul, dar nerăbdând venirea asuprirea ispitei, netrebnici se arată.

Vezi cum a zis pentru cei ce se mântuiesc că "il păstrează" și "rodesc" și "întru răbdare"? Și prin acestea trei i-a despărțit [osebit] pe aceștia de cei care nu păstrează "sămânța" – care sunt cei "de lângă cale" –, de cei care nu săvârșesc roadă – care sunt cei "dintre spini" – și de cei ce nu rabdă venirea asuprirea ispitei – care sunt cei "de pe piatră".

(Sf. Teofilact al Bulgariei, Arhiepiscopul Bulgariei)